

Kapitola první

Všichni lidé jsou si podobní. Jak vypadá člověk? Má a, ale nemá ani A přesto se lidé od sebe liší. Tak například Lenčin tatínek vypadá úplně jako rohlík. A jiný člověk vypadá třeba jako Nebo dokonce jako

I kanálníci jsou si podobní. Vypadají jako velké čokoládové figurky. Jako tučnáci. Jako sněhuláci uplácaní z bláta. Ale i oni se od sebe liší. Hlavní hrdina našeho příběhu je kanálník tak kulaťoučký, že připomíná A jeho nejlepší přítel je zase tak hubený, že vypadá jako

Náš hrdina se právě snaží sehnout pro vařečku, která mu upadla. Má ale tak veliké břicho, že

Kapitola sedmá

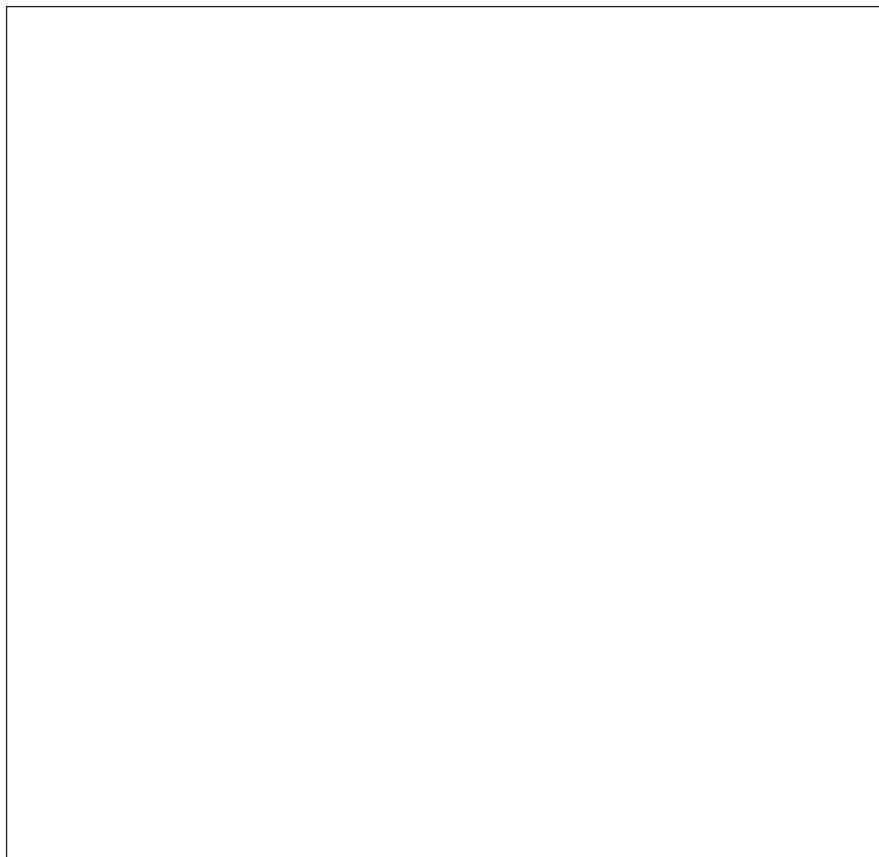
Když ráno vychází slunce, Lenčin tatínek je už dávno v práci. Je ředitelem zoologické zahrady. Zato Lenčina maminka je ještě s Lenkou doma a říká jí: „Podívej, to jsou krásné červánky. Červánky se tomu říká proto, že nebe je celé červené, vidíš?“

To když večer v kanálech pořádně houstne tma, říkává maminka malé: „Podívej, to jsou krásné
..... a říká se tomu tak proto, že
.....“

Když začalo svítat, pan i malá sotva pletli nohama. Po nikde ani stopa. Na chodnících přibývalo andělů.

„To je zvláštní, myslel jsem, že andělů je jen pár,“

Pan vystrčil hlavu nad hladinu. Člun teď zamířil k pavilonu, v jehož prvním patře stáli v okně tři kanálníci. Mávali a ukazovali někam dovnitř do pavilonu. Pan slyšel, jak volají: „.....“

Plešatý muž je zahlédl a připravil si pušku. Zamířil. V tu chvíli pan zapomněl nejen, že je pomalý, ale i na to, že se